

1. JO – YO CAMP – Querxenland 2006

Vše je jednou poprvé...říkala jsem si, když Hanka Nápraníková se mne zeptala, jestli bych nejela o prázdninách na jo-yo tábor.

A já teď musím napsat, že děkuji, že jsem tam mohla být. Děkuji Hance i Silke a naší nejmladší instruktorce Áně.

Tábor se vydařil na jedničku. Ale jsem zastáncem spíše slovního hodnocení, tak bych ráda něco „slovně“. Na známky bude čas po prázdninách...

Dětí bylo 31. Byly rozděleny do dvou, někdy do tří, někdy do čtyř skupin...podle činnosti. A tak se někdy stávalo, že nikdo nevěděl, kam zrovna patří.

Základní dvě skupiny byly Včely a Motýli ...samozřejmě jsme je nazvali v němčině, ale odpusťte, že to nechám, vzhledem ke svým znalostem, raději takto. Včeličky byly převážně menší děti, které se zapojily do projektu O lese. V lese sbíraly vše možné, pak vyráběly krásné věcičky, zkoušely vnímat les i jinak – poslouchaly ho, voněly k němu, pozorovaly...a taky v něm cvičily a hrály si.

Motýli – starší děti měly projekt Wer bist du a wer bin ich. Když jsem se dětí ptala, která konkrétní činnost s projektem souvisela, tak začaly jmenovat a jmenovat a pak říkaly, že vlastně všechno. Opravdu jsme se poznávali navzájem i sebe sami. Vyzkoušeli jsme si bowling, hru s otázkami, psali jsme, co se nám líbí a nelíbí apod.

Mezi společné akce patřilo koupání v sousedním bazénu s tobogánem. V tom horku to bylo pro všechny příjemné. Nechyběla ani diskotéka, areál zdraví s méně či více náročnými cvičebními úkoly, výlet na bobovou dráhu, grilování. Hodně jsme si povídali, hráli stolní tenis, camp rallye. Nej zážitkem bylo určitě mezinárodní fotbalové utkání s německými dětmi – malými fotbalisty, které jsme sice prohráli, ale pomalované roztleskávačky dělaly co mohly. Atmosféra byla úžasná, musím za sebe říct, že byla o to dojemnější, že vše vlastně připravily děti. Pro vítěze i poražené upekly Včeličky borůvkový koláč. Mňam.

Němčinu jsme se učili vlastně pořád...v projektech, v jídelně, ve městě, při různých hrách. Děti se naučily i hymnu Jo-Yo. Všechna jojata si odvezla domů zpracované i písemně, co jsme dělali – taky v němčině. Nechyběly ani křížovky, rébusy.

Nedá se vše popsat. Pro mne to byl opravdu vyjíměčný týden a bylo smutno, když jsme se loučili. Děkuji dětem, že byly báječné. Děkuji rodičům, že jste nám dali důvěru a poslali je s námi na tábor. Děkuji za krásné zážitky, které nabydou na významu při vzpomínkách...za nějaký čas...

A vy, co jste s námi nebyli, tak ...za rok..podruhé...přijed'te zase.

Za všechny napsala a pár fotek přidala

Jana Pelechová